

Arrest

nr. 75 935 van 28 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 22 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 14 december 2010 het Rijk binnen en diende op 16 december 2010 een asielaanvraag in. Op 28 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Indische hindoe afkomstig uit Gandinagar, gelegen in de deelstaat Gujrat. In opdracht van de Indische politie infiltreerde u in 2004 bij “Student Islamic Movement of India” (SIMI). Gedurende de hierop volgende jaren speelde u informatie over het doen en laten van aanhangers van deze terroristische beweging door aan uw contactpersoon bij de politie. Op basis van

de informatie die u verzamelde werden een zestigtal aanhangers van "SIMI" door de Indische autoriteiten gearresteerd. In november 2008 ontvreemde u uit het bureau van uw opdrachtgever bij "SIMI" allerhande documenten en een geluidsopname en speelde deze door aan de politie. Hierop volgde u dook. Via uw contactpersoon bij de politie vernam u dat de geluidsopname die u gestolen had een gesprek betrof tussen de "chief minister" van G.N.M. en een parlementslid geheten M.K.. In deze geluidsopname praatten de betreffende politici over hun plannen om uit weerwraak voor een terreuractie waarbij in 2002 59 hindoes gedood werden in Godhra moslims te laten ombrengen. In april 2009 meldde uw contactpersoon bij de politie u dat de betreffende politici u mogelijk om het leven wilden brengen. In augustus 2009 vernam u dat aanhangers van "SIMI" u van verraad verdachten en u mogelijk wouden ombrengen. Hierop volgde u dook bij uw broer in Amdabad. In januari 2010 verdwenen de echtgenote en de dochter van uw broer spoorloos. Uit vrees dat uw belagers hiervoor verantwoordelijk waren doken uw broer en uzelf onder in Dharamsalla. Vanaf mei 2010 doken uw broer en uzelf in Delhi. In november 2010 vluchtte u samen met uw broer via Bombay naar Moskou. Verborgen in een vrachtwagen reisden jullie vervolgens naar België. Nadat u uw broer in het station Brussel Zuid kwijtraakte vroeg u op 16 december 2010 in België asiel aan. Na het gehoor legt u nog een aantal religieuze gedichten neer geschreven in het Urdu.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u in India vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie riskeert. Er dient immers te worden vastgesteld dat uw vertrouwdheid met het islamitische geloof dermate beperkt is dat geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u gedurende jaren bij een islamitische terreurorganisatie geïnfiltreerd was. Zo bent u weliswaar vertrouwd met de "haj" maar bent niet in staat om aan te geven welke de vijf peilers van de islam zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.5 -6), weet evenmin hoeveel suras de koran telt (zie gehoorverslag CGVS, p.6), weet niet wat de eerste sura van de koran is (zie gehoorverslag CGVS, p.6), weet evenmin welke engel tot de profeet Mohamed sprak (zie gehoorverslag CGVS, p.6), verklaarde vergeten te zijn wie naast Mohamed als profeet aanzien wordt door het islamitische geloof (zie gehoorverslag CGVS, p.6), weet het onderscheid tussen de soennitische en de sjiiitische islam niet te duiden (zie gehoorverslag CGVS, p.6), weet niet welk beroep de profeet Mohamed uitoefende (zie gehoorverslag CGVS, p.6) en bent evenmin vertrouwd met de identiteit van de eerste opvolger van Mohamed (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Het feit dat u niet vertrouwd bent met deze elementaire informatie betreffende het islamitische geloof maakt het volstrekt ongeloofwaardig dat u gedurende jaren bij "SIMI" geïnfiltreerd was. Gelet op uw beperkte kennis van het islamitische geloof dient immers te worden vastgesteld dat zelfs bij de meest oppervlakkige discussie over dit geloof vastgesteld zou zijn dat u geen moslim bent. Uw bewering dat u indertijd wel degelijk één en ander over de islam wist maar dit inmiddels vergat (zie gehoorverslag CGVS, p.6) wijzigt deze vaststelling niet. Vermits u beweerde dat u zich van 2004 tot 2008 voor een moslim wist uit te geven mag immers aangenomen worden dat u tot op heden vertrouwd zou moeten zijn met de betreffende elementaire informatie over het islamitische geloof – temeer daar u een universitair diploma heeft en geen aanwijzing aanbrengt dat u aan geheugenproblemen zou lijden.

Daarnaast bent u niet in staat om ook maar één naam op te noemen van het zestigtal aanhangers van "SIMI" die op uw aangegeven door de Indische autoriteiten aangehouden werd (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Zulks ondermijnt de geloofwaardigheid van dit aspect van uw verklaringen volledig.

Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen asielmotieven niet geloofwaardig zijn – temeer daar u er geen begin van bewijs van voorlegt.

Er moet worden vastgesteld dat u onvoldoende elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tenslotte bent u niet in het bezit van enig reis- en/of identiteitsdocument waardoor uw reisweg noch uw identiteit nagegaan kan worden.

De door u neergelegde kopieën van de documenten die u in opdracht van "SIMI" bezorgd zou hebben zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Deze documenten zijn immers louter kopieën waarvan de authenticiteit niet vaststaat. De religieuze gedichten die u na het gehoor voorlegde voegen in het licht van bovenstaande vaststellingen ook niets aan het asierelaas toe.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing op grond van “artikel 39/1, 39/2, § 1 en 39/69” van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de motiveringsplicht (de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen).

3.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

4. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

4.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Derhalve kan de commissaris-generaal wel degelijk op basis van ongeloofwaardige verklaringen besluiten om een kandidaat-vluchteling de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

4.2. Verzoeker stelt te moeten vluchten omwille van zijn betrokkenheid bij “*Student Islamic Movement of India*”(SIMI). De CGVS meent dat verzoeker niet aantoont dat hij in opdracht van de Indiase politie in 2004 infiltreerde in de SIMI.

4.2.1. Verzoeker erkent dat zijn bekendheid met deze organisatie onvoldoende is en voert aan dat er geen rekening gehouden werd met *“de eerder geringe frequentie (3 keer, zie gehoor Dienst vreemdelingenzaken) waarmee verzoeker heeft opgetreden als infiltrant waardoor de afwezigheid aan parate kennis van het islamitische geloof kan verklaard worden”*. Bovendien liep tussen de opdrachten een min of meer lange tussenperiode en was verzoeker in die periode nog student.

Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoekers initieel asielrelaas als volgt luidt: Verzoeker verklaart van 2004 tot en met 2008 als informant voor de politie te hebben gewerkt bij de SIMI en daarvoor een variabel salaris -naargelang de aangebrachte informatie- te hebben gekregen (gehoorverslag CGVS p. 2). Hij werd *“gedurende drie maanden, 2 à 3 dagen per week”* opgeleid door een andere infiltrant (gehoorverslag CGVS p. 4 en p. 5) waarna hij werd voorgesteld als een *“moslim uit Bombay”*, een *“paar dagen per week”* naar de Jamiaa Islam moskee ging waar hij met een frequentie van *“één à twee keer per maand”* de verantwoordelijke van de moskee, Jamal Oudin, een SIMI lid ontmoette (gehoorverslag CGVS p. 3, p. 4 en p. 5). Hij bezorgde vervolgens een veertigtal maal brieven aan verschillende madrassa's in verschillende steden. Hij *“opende deze brieven, kopieerde deze, had speciale schoenen gekregen om deze kopieën van deze documenten te verstoppert, de politie had deze schoenen bezorgd (...) verstopte deze kopieën in de hiel van deze schoenen”* (gehoorverslag CGVS p. 4). Ook liet verzoeker kranten met daarin de geheime informatie achter in bepaalde politiewagens met specifieke nummerplaten (gehoorverslag CGVS p. 3). Verzoekers spionageverhaal wordt systematisch geminimaliseerd wanneer doorgevraagd wordt om ten slotte in het verzoekschrift te stellen dat zijn acties als infiltrant zich zouden beperkt hebben tot drie geïsoleerde tussenkomsten.

Verzoekers asielrelaas en spionageverhaal is, aangezien verzoeker niet vertrouwd is met elementaire gegevens en beginselen uit het islamitische geloof en elke basiskennis van de islam mist, op zich al ongeloofwaardig en bovendien zou verzoeker ontegensprekelijk de argwaan en achterdocht opgewekt hebben van een dergelijke fundamentalistische en terroristische islamitische organisatie nu hij zelf de basisverplichtingen van een gelovige moslim niet nakwam en geen enkele religieuze dienst bijwoonde in de moskee (gehoorverslag CGVS p. 5). Dat hij dan wel toegang kreeg tot de keuken van de moskee en informatie kreeg tijdens de afwas en terwijl hij opdiende (gehoorverslag p. 6), omdat *“er werd over gesproken in de moskee en in de madrassa's die KV bezocht, zo bekwam KV deze informatie”* (CGVS-verhoor p. 7), blijven gezien het hoogst geheime en risicovolle karakter van deze informatie, zijnde informatie op basis waarvan een zestigtal aanhangers zouden zijn gearresteerd (CGVS-verhoor p. 7) en een geluidsoptname waarbij politici moordplannen beramen (gehoorverslag CGVS p. 8), losse beweringen. Dergelijke weinig ernstige voorstelling van infiltratie en spionage door een niet-moslim in een terroristische islamorganisatie is volstrekt ongeloofwaardig.

Ten slotte, is verzoeker evenmin ernstig waar hij meent dat het geloofwaardig zou zijn dat hij slechts drie maal – met telkens een min of meer lange tussenperiode – zou opgetreden hebben als infiltrant, maar bij deze luttele gelegenheden dan wel de praktische mogelijkheid en het vereiste vertrouwen zou hebben gehad om dermate gevoelige en geheime informatie te bekomen.

4.3. Verzoekers asielrelaas komt dan ook als compleet verzonnen voor. Verzoeker beperkt zich verder tot het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het formuleren van verwijten naar het CGVS toe en het maken van algemene theoretische beschouwingen en persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.5. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met

betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.6. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK